

Weekend Zeeuws Vlaanderen

6, 7 en 8 september 2019

ter gelegenheid van het 50-jarig jubileum van IVN Roermond e.o.

Weekend Zeeuws Vlaanderen 50-jarig bestaan IVN Roermond e.o.

Ter ere van ons 50-jarig jubileum gaan we met de leden naar Zeeuws Vlaanderen. Lily wil dat best organiseren zegt ze 9 jaar geleden al. Uiteindelijk komen Rianne en Lily samen met het voorstel om naar het Zwin te gaan.

Als de reisdatum bekend is kunnen wij ons al aanmelden. Uiteindelijk gaan 17 leden mee naar dit mooie gebied. Ons logement is de Breydelhoeve in Retranchement.

Joost en ik kunnen met René meerijden, meteen discussie over de route. Via Geleen of via Eindhoven. René is de chauffeur en die beslist. Uiteindelijk blijkt dat er maar een paar kilometer verschil in zit. Lekker over België, alles is anders in het buitenland. Onderweg hebben we een interessant vraagstuk; ik denk dat half Nederland onder NAP ligt. We besluiten het straks aan de gidsen te vragen.

Er zijn 2 excursies geregeld. Een bij de Waterdunen in aanleg in Breskens en een in het Zwin. We komen na een voorspoedige reis aan bij Loods 10 in Breskens. Op de trap naar de strandtent wordt al gezwaaid naar ons, hartelijke zoenen ter begroeting, we zijn zoals gewoonlijk als laatste gearriveerd. Alles op ons gemak met pauze onderweg.

Loods 10 verrast mij, weids uitzicht over de Scheldemonding, aan de overkant Vlissingen. Alles vertrouwd, Walcheren, de hoek om en de vuurtoren van Westkapelle, met de verrekijker kun je hier de loodsen volgen die aan boord klimmen van de grote tankers richting Antwerpen. Een spel dat al 50 jaar hetzelfde is. Behalve wat hoogbouw aan de overkant is er in die periode gelukkig weinig veranderd.

John Roemen kent het ook, zijn zoon heeft in Vlissingen gewoond. Na de koffie wil ik meteen naar zee, die heeft een magische aantrekkingskracht op mij. Ik wil juttten, het waait hard, windkracht 6. Bij de strandpalen moet ik zijn. 2 zeesterretjes, die kan en wil ik niet meenemen, die kunnen niet overleven zonder de zee; Astrid en Anita maken gelukkig een foto.

Mooie blauwe stenen en wieren, veel verschillende; op Texel heb ik er al een aantal verzameld, hier zie ik andere, grote bruine lappen hangen aan de houten strandpalen. Op naam brengen zal Julian en mij nog veel hoofdbrekers kosten. Mosselen met onduidelijke groene sliertjes, briljante kleuren in het zonlicht, het groenste groen. Ondertussen word ik door 2 ongeduldige anderen gebeld waar ik blijf, René had het al voorspeld: Laat Hermien aan zee los en je ziet haar niet meer terug. Mijn gevonden schatten berg ik op en dan ben ik een en al oor voor de gids, het moleskin boekje komt tevoorschijn. De gids van het Zeeuws Landschap is eigenlijk historicus vertelt hij. Daarna maakt hij een paar basisfouten die ons gidsen meteen opvallen. Hij gaat midden op het fietspad staan, dat is toch erg gevaarlijk, hierdoor let ik ook minder op zijn verhaal, dat overigens erg goed is. Steeds bellende mensen met honden in karretjes en elektrische fietsen. Math blijft waarschuwen, "Kijk uit fietsers". De gids gaat onverstoort verder met zijn verhaal. Dat had hij beter in stukken kunnen knippen.

Nu zijn wij IVN-ers ook niet gemakkelijk te gidsen. Midden in een zin roept een vogelaar, buizerd links; weg aandacht. Dat zal zo 3 dagen doorgaan. Ik ben zeer geïnteresseerd in de zoutminnende planten die wij tegen zullen komen, en de strategieën die daarvoor nodig zijn, om te overleven. Zeeaster, duinroos, helemaal niet zo moeilijk, dezelfde planten als bij ons.

Je zet er gewoon zee-duin- strand- voor en het is op naam gebracht. Deze Waterdunen in Breskens zal op termijn een mooi nieuw natuurgebied worden, het is nog maar net ingericht. Een greep uit het verhaal van de gids: halofyten, waslagen met zoutkliertjes, een brug waar oesters onder gekweekt gaan worden, brak water, springtij, schuiven die open en dicht kunnen. De runderen die het gebied begrazen zijn Aberdeen Angus. Het rondje is gemaakt, weer veel wijzer geworden. De oren en ogen van ons registreren in de tussentijd ook nog een stadsreus, hommels, oeverlopers, meeuwen, 2 fazanthanen en 2 patrijshennen. Over de dijk terug naar de auto's. Astrid vindt dat de vuurtoren de verkeerde kleuren heeft, rood met wit had deze moeten zijn en niet grijs en wit zoals nu. Ooit komen we terug en dan zal deze vuurtoren rood en wit zijn, let maar eens op.

Julian en ik zien een bak met afval. Julian vertelt over de 'plastic soep spreekbeurt' van zijn kleindochter op school. We gaan eens even rommelen in die bak. Een mooi stuk touw is nooit weg. Dat ligt er in, maar het is te dik, het kan niet in de auto, ook nog een nieuwe parasol met Palm bier erop, moet helaas blijven liggen. De rest is rommel van het strand dat hier verzameld wordt.

We gaan nu naar de Breydelhoeve om ons te installeren. Kunnen we eindelijk de spullen kwijt. Ik ben erg benieuwd.

Het gebouw de Breydelhoeve is mooi gelegen langs de vestingwerken van Retranchement. Vette klei, akkerbouw, riet, kreken en er is een horizon, je kunt heel ver kijken. Het is allemaal prima onderhouden, van binnen keurig afgewerkt, het gazon is gemaaid, de hagen zijn geknipt, speeltoestellen voor de kinderen, 3 schapen en 3 paarden in de weilanden rondom en er is een groentetuin.

De 2 verdiepingen van de Breydelhoeve zijn voor ons; die hebben we ook wel nodig met zovelen. Beneden slaapt René, die riep al meteen dat hij een VIP-kamer wil. Krijgt hij nog ook. Op de 1e verdieping is de keuken; dat blijkt het hart van het gebouw te worden. Daar zitten we aan lange tafels, als een echte hollandse familie. De keuken is het domein van Lily en Rianne, aangevuld met meester koffiezetter Sjoerd en gelegenheds-spaghetti kok René.

Jos heeft ook een taak, ik zie hem steeds dozen naar boven dragen met nieuwe voorraad en afval naar beneden. Waar ze het allemaal vandaan toveren?

Lily heeft heel sfeervolle kaartjes gemaakt met prachtig gekalligrafeerde namen erop. Deze kaartjes hangen aan de kamerdeur. Ik slaap bij Marjo, die is rustig en dat is perfect. Het kleine kamertje echter met het minivenster benauwt mij. Ik ben wat claustrofobisch. Op de grote kamer is nog 1 bed vrij en daar mag ik ook slapen. Anders had ik het matras naar de overloop gesjouwd, hier is overal ruimte zat. Op de kamer is een groot rond boogvenster met een mooi patroon erin; het lijkt wel een kapel.

Bij de herenkant zijn de kamers gespiegeld aan de onze. Sjoerd en Anita slapen op de eerste verdieping naast de keuken en Lily en Jos slapen naast de woonkamer. Rianne en Peter slapen beneden in het VIP-appartement van René.

De keuken blijkt voor ons het hart van het gebouw. Wat moet hier een organisatie aan vooraf gegaan zijn, er ontbreekt werkelijk niets, laat dat maar aan Lily en Rianne over. Dozen vol attributen, etenswaren, wijn, frisdrank en lekkers zijn er naar boven gesjouwd. Hoe hebben ze het meegekregen zonder aanhangwagen. 17 volwassen hongerige mensen te eten geven is geen sinecure.

De eerste avond gaan we dineren bij de Parlevinker; ieder zijn of haar eigen menu.

Van bouillabaisse tot friet met een steak of vitello tonato, we kunnen ieder iets uitkiezen dat we lekker vinden. Omdat de eigenaresse er een speciale techniek van opmaken en zichzelf decoreren op na houdt barsten we in lachen uit als René opmerkt dat hij aan deze vrouw waarschijnlijk nachtmerries over houdt. We kunnen allemaal een lekker glas wijn drinken, want Meinse heeft beloofd dat hij nuchter blijft zodat we bij calamiteiten terug kunnen vallen op hem als chauffeur. Na het eten een wandelingetje over een schapenpaadje terug naar de Breydelhoeve; 10 minuten lopen.

We gaan allemaal vroeg naar bed. Reisdag, zeelucht, excursie, nieuwe indrukken, al slapen we niet veel, rusten zullen we wel. Bij de heren houdt nachtelijk geronk enkelen uit de slaap. Julian doet geen oog dicht en zit al vroeg weer in de keuken.

De eerste vogelaars zijn voor dag en dauw op en vertrekken zonder koffie en zonder ontbijt naar de zee. Ze zijn daarbij zo stil dat je bij wijze van spreken hun auto nog niet hoort starten. Een vaag streepje ochtendgloriën schijnt over het Zeeuwse land. Het drietal gaat hun soortenlijstje uitbreiden dat uiteindelijk op 73 soorten zal eindigen.

Ook ik ben vroeg beneden. Gelukkig had Sjoerd de koffiepot al klaargezet en hoef ik alleen het knopje in te drukken. Een heerlijke geur vult de keuken en stijgt de trap op naar boven. Wij dekken vast de tafel. Om 8.00 uur worden de broodjes en croissants gebracht en is het ontbijt klaar. De vogelaars keren terug en de VIP-bewoners komen naar boven. Werkelijk al het beleg dat je je maar voor kunt stellen is er. Behalve pindakaas, maar dat zal er morgen ook nog zijn. Niets is de keukenbrigade teveel om het ons naar de zin te maken. Na het ontbijt ontfermt Jos zich over de afwasmachine, die er een eigen wil op na schijnt te houden. Er moet zuiveringszout in, dat hebben we niet; dus de machine vertikt het, alleen op de eco-stand doet het apparaat het blijkbaar. Ook weer opgelost voorlopig.

René en Rianne gaan naar Oostburg boodschappen doen. René gaat spaghettisauz maken voor vanavond. En de rest gaat naar de excursie van Zeeuws Landschaps-gids Ellie. Wij zijn 3 kwartier te vroeg aanwezig en struinen al wat door de duinen, zien dus al van alles moois. Een gevecht tussen een sperwer en 3 eksters, waar mooie foto's van gemaakt worden.

Ellie staat ons op te wachten met laarzen aan. Zij maakt geen "gidsen" fouten; zij is een uitstekende gids. Ze heeft snel door dat ze niet met de ons bekende natuurweetjes aan hoeft te komen. Vraagt ook van te voren waar onze interesses naar uitgaan. Die zijn heel divers, vogels, planten, insecten en een enkeling houdt van wieren. Het ontstaan van de eilanden van Zeeuws Vlaanderen wordt op een bord uitgelegd. De tijdsbepaling is heel belangrijk hierin om de huidige ligging te kunnen begrijpen, met haar uitleg erbij heel verhelderend.

Het verhaal van Cadzand begint meer dan 1000 jaar geleden bij een zandplaat in de Noordzee. De plaat ligt vlak bij de eilanden Wulpen en Koezand en is omgeven door diepe geulen.

De zoutminnende planten, gallen, zeegroene rus, viltig kruiskruid, een vegetarisch lieveheersbeestje, heggerank en de bij die erbij hoort. En verrassing! boomkikker, gespot door John Roemen, een vrij groot exemplaar. We kennen deze natuurlijk van de Doort. Bij het Zeeuws Landschap wordt veel aan het beheer voor de boomkikker gedaan. Even een opsomming van wat we te zien krijgen: rode ogentroost, een halfparasiet, bruin en oranje zandoojie, waterpunge, een schattig plantje met witte bloemetjes. Stinkende ballote, rimpelroos, boksdooorn, elzenvlag, geel walstro, zandhaver, zeesla, zeepkruid, kleverige reigersbek, zwavelzwam. Ellie legt uit: zandkorreltjes blijven aan de kleverige reigersbek plakken en reflecteren de zon. Zo beschermt de plant zich tegen uitdrogen. In de duinpan een enkele paddenstoel, op de zwavelzwam na, een van de weinige die we tegenkomen. Het is de duinveldridder of de duinfranjehoed, verbonden aan helmgras.

Lamsoor, gedeeltelijk bloeiend, stekend longkruid, biestarwegras en grande schijnspurrie. En dan verliest Ellie alle aandacht, want de vogelaars horen het geluid van de wulp en spurten met hun camera's naar boven naar de rand van de duintop, wat nog helemaal niet

meevalt in het rulle zand. Statig loopt een paartje wulpen langs de vloedlijn, driftig pikkend naar voedsel.

Hier komen bij diverse mensen van ons de herinneringen boven van vroeger, bijna iedereen is hier wel eens geweest. We gingen hiernaartoe om haaiantanden te zoeken, eindeloos emmertjes vol schelpen zeven. Had je het geluk dat je wat vond dan lieten we daar in Oostburg een gouden draadje omheen maken en dat droeg je dan om je hals, als aandenken aan een mooie vakantie.

Ellie vertelt dat in de 12^e eeuw de slufteer is doorgebroken richting Damme, toen was de weg vrij voor de schepen om door te varen naar Brugge. De zee-opening was toen 4 km breed; net zo breed als de monding van de Oosterschelde nu bij Breskens. Het was de belangrijkste scheepverbinding naar Brugge voor de lakenindustrie. Er komen hier 300 verschillende schelpen voor, soms 50 miljoen jaar oud, ze bukt zich om er een te laten zien, ik steek zo'n zwinkokkel in mijn jaszak voor de verzameling. De vogelmannen noteren intussen wegvluchtend witgatje en een hele zwerm opstijgende sneeuw witte lepelaars boven het Zwin, die zijn voor vanmiddag jongens. Ondertussen verlies ik helaas mijn Ted Barton potlood, de laatste uit een setje van 6. Dramatisch dat ik steeds een potlood verlies, Els leent mij een pen, dat is dapper van haar, want ook die zal ik vast kwijtraken.

Op dit schorrengebied waar we nu lopen komen nog speciale soorten planten voor: zeevenkel, zeekool, zoutmelde, klein schorrekruid, zee kamille, engels slijkgras, zeekraal, het kraakt onder mijn voeten, ik voel me bijna beschaamd dat ik over dit tapijt van zeekraal loop; het begint overigens al een herfsttint te krijgen. Bijna 3 euro betaal je bij Albert Heijn voor een bakje zeekraal. 2 exemplaren gele hoornpapaver met een schitterende kleur, heel zeldzaam.

Over de dijk weer terug naar de auto's, we zijn hongerig en moe gelopen door het rulle zand, ook het hoofd is vol van de soorten. Lily bedankt de gids met een flesje Roermondse kruidenbitter.

Thuis op de Breydelhoeve in de keuken; honger als een leeuw van de zeelucht, alles is weer in overvloed aanwezig en we krijgen nog fruit mee voor vanmiddag. Julian raakt gewond aan zijn elleboog, hij stoot zich lelijk bij het opgaan van de trap. Iemand haalt een pleister en Rikie is zo lief en wast zijn hemd uit, want anders krijgt Annie dat thuis nooit meer schoon. De spaghettisous pruttelt al voor vanavond en de keuken vult zich met geuren en geluiden.

Naar het Zwin, dreigende luchten, trekken we ons niets van aan. Over een kasseienweg naar Knokke Heist. De kaartjes zijn centraal geregeld, dat is prettig. We krijgen een plattegrond en kunnen zelf bepalen waar we naar toe gaan. Het weer is niet stabiel, de ooievaarsnesten zijn niet bezet, dus naar boven klimmen heeft geen zin, volgens Jos kun je daar in de broedtijd het voeren van de jongen en het kleppen van de ouders van heel dichtbij bewonderen. René, Els en ik gaan naar het kijkcentrum en daar zie ik voor het eerst een zee-anemoon, via

een binoculair die het voorwerp op een scherm projecteert, kun je de anemoon uitvergroot zien ademen, ook zeepokken die “ademen”, een prachtig gezicht, het is zo fascinerend dat je er steeds naar toe getrokken wordt. Een biologe geeft uitleg over de diertjes.

Onderwaterleven, ook een hele wereld op zich, we raken nooit uitgeleerd. Door de vensters van de kijkwand heb je uitzicht op het broedeiland, daar stappen steltlopers zoals groenpootruiters en wulpen door het water. Er foerageren lepelaars, ze doen hun naam eer aan, ze maaien met hun snavel door het water en zeven de visjes en andere prooien er zo uit.

Met Els ga ik de groene wandelroute lopen, de dreigende wolken negeren we, we hebben goede regenjassen. Komen die ook nog eens van pas. Naar het broedeiland loopt bewust geen route. Ik zie zoutminnende planten die gids Elly heeft benoemd, hier groeien ze in overvloed. Planten van de schorren en de slikken. De miezerregen gaat over in plensregen, maar we lopen dapper door, Els en ik, we zien nog meer mensen van onze groep, die lopen de blauwe route. Drijfnat arriveren we later in het restaurant, waar we in het winkeltje nog wat kopen, Julian het paddenstoelenboek van Gerhard, net nieuw verschenen. Ik koop een mok met een winterkoninkje erop en een potlood met kikkertjes om het verloren potlood te compenseren, ik sta nog even met het boek Rndom de Noordzee in mijn handen, wat een prachtige uitgave, een serie die ook op TV te zien is geweest.

Klam en nat gaan we in de auto terug naar de Breydelhoeve, de slagboom bij de parkeerplaats weigert open te gaan, hebben wij weer, René staat de stem die uit de paal komt uiterst correct te woord en dan mogen we doorrijden. De natte kleren van iedereen

hangen we over de balustrades en over de rand van het kinderbedje, de smerige schoenen vol vette klei op de rekken, de natte sokken vervangen we door droge. Marjo klemt haar nieuwe schoenen tussen het raam, zodat de wind deze kan drogen.

Spaghetti-tijd, de kok verdwijnt in de keuken. De tafel wordt gedekt, de flessen wijn ontkurkt en er komt een Zeeuwse roomboter-babbelaar likeur op tafel, met bijbehorende glaasjes, waar komen die nou weer vandaan, ongetwijfeld door Jos aangevoerd.

Het lijkt op een dienstkeuken, allemaal in de rij, de spaghetti wordt op het bord geschept, je kunt je zelf bedienen van rode saus, beetje kaas erover en dan gaan we smullen. René en Rianne verdienen een dikke pluim want het smaakt voortreffelijk.

Meinse neemt een boterham, hij lust niets dat rood is, hij heeft alleen maar graag bekende hollandse kost, preistamp, zuurkool, boerenkool enz. Alle 16 anderen smullen van het heerlijke maal. En hoe verrukkelijk is dit met een glaasje rode wijn. Na het eten voert Jos weer zijn gebruikelijk gevecht met de afwasmachine en wij wassen de rest af met de hand, want afwas van 17 mensen is toch teveel voor een apparaat.

Dan zet Sjoerd weer koffie. Waarna een avondritueel van wijn, kaas, olijven en nootjes volgt. Wat een luxe toch allemaal. Het is dichtbewolkt, dus geen sterrenkijk avond. De Vip-bewoners en de vogelaars gaan vroeg naar bed. Ik niet, prijs mij gelukkig met 5 uur slaap dat blijkbaar genoeg is voor mij. Laat naar bed en vroeg weer op.

De derde en laatste dag breekt aan. Julian en ik zijn al op. De vogelaars van vanmorgen zijn Meinse en Peter met grote lenzen en verrekijkers, na koffie de deur uit bij het eerste streepje licht. Het zal een schitterende foto opleveren met de lichtjes van Knokke in de verte.

Meinse heeft honger, nog van gisteren en zou graag een broodje kaas hebben, de kaas is op, of toch niet, er zijn nog blokjes kaas, doet niet moeilijk, lust hij ook, als het maar geen Franse kaas is; ja Meinse, dat weten we nu wel. Julian en ik proberen om 6.00 uur al wieren te determineren, we hebben zoekkaarten en boekjes met strandvondsten en in alle rust vinden we eindelijk de naam van de grote vliesdunne bruine lappen: purperwier.

De een na de ander komt uit bed. Anita zegt tegen Math dat hij gel in zijn haren moet doen, terwijl ik die uitstekende sprieten heel sportief vind staan. Sjoerd gebruikt ook geen gel, ja dat zien we ook wel. Persoonlijker dan dit zal ik maar niet gaan worden, al vond ik de fles met sensuele doucheschuim die in het douchebakje stond wel heel merkwaardig. Ik doe gewoon als thuis, legging met een paar gaatjes, kreukvest, huiselijk. We mogen zijn wie we zijn, zo zijn we prima, alle 17.

Marjo en Joost schrijven iets in het boek, dat een omslag heeft van kurk. Weer zo'n attent idee van Lily. Op de eerste dag kregen we een witte schelp, Els was deze meteen kwijt, maar vond deze terug tussen de matrassen. Ik heb de schelp meegenomen als aandenken en ga er de namen van het zwin-groepje achterop schrijven.

Na het ontbijt gaan we een ronde lopen met Jos als gids over de vestingwallen van Retranchement; Sjoerd, Anita en John nemen een alternatieve route.

Het is warm, geen wind en de jassen kunnen alweer uit. Schelpenpaadjes, kleine doorkijkjes, kleine huisjes. Mussen op het dak en een zwarte wouw. De vogelaars noteren deze voor ons bijzondere vogel, een vijver vol karpers en kaardenbol. Rikie ontdekt nog een bont zandooijer en nog een, noteer ik ook. De nieuw geïnstalleerde stappenteller wordt weer geraadpleegd. Gisteren hadden we 14 km in de benen, die voel ik vandaag nog.

De lunch bestaat uit varkenshaas in roomsaus, het vlees moet in een warmhoud ketel langzaam heet worden maar mag niet koken. De tussentijd gebruiken we voor het maken van een groepsfoto. In de zon, uit de zon, de gewone discussies. Er wordt aan een Duitse mevrouw uit appartement 3 gevraagd om de foto te nemen; Peter stelt zijn toestel op de juiste positie in, en daar staan we dan met zijn allen op de trap van ons verblijf vereeuwigd, Het "Zwin groepje".

Het laatste rondje koffie wordt door Els wat merkwaardig geserveerd. Ze struikelt over een blauwe emmer die ze niet opmerkt omdat zij een dienblad vol koffie draagt. Het zit op de muur en over het schilderij en verder is er gelukkig niets ernstigs met haar aan de hand. Astrid en Marjo wassen de muur af en dan zetten we gewoon nieuwe koffie.

Na de lunch en het inpakken van de spullen zouden we eigenlijk naar Hulst gaan voor nog een stadswandeling. Maar ook dit loopt weer anders. Vermoeidheid speelt kennelijk een rol. De tijd tussen de lunch en de afscheidsborrel is ter eigen invulling. We willen naar de zee, bijna iedereen wil eigenlijk naar de zee, nou ja op een enkeling na, die Verstappen-fan is. Het restaurant in Hulst wordt afgebeeld en we gaan naar loods 10 in Breskens. Iedereen gaat voor een uurtje of twee nu zijn eigen gang zoals afgesproken.

Joost loopt ingelukkig, de broekspijpen opgerold door de branding. Julian gaat nog eens naar de afvalbak kijken of het touw er nog in ligt. Astrid gaat naar de vuurtoren, berekenen hoeveel rode verf hier voor nodig is, René laat afdrukken van de kruk achter in het zand. Ik zoek in de, door de zee achtergelaten schelpenrand, naar geluksboontjes en wenteltrapjes.

Om 16.00 uur arriveren Jos en Lily, er worden hapjes besteld en dan kunnen we met een drankje afsluiten. We heffen voor de laatste keer het glas op een mooi week-end Zeeuws Vlaanderen.

We kunnen terugkijken op een feestelijk verblijf om ons 50-jarig bestaan te vieren.

Hermien Hendriks

Foto's van: Meinse, Math, Joost, Hermien, Astrid, Anita, Joost en Pete

De organisatie was in handen van: Lily Welters en Rianne Keizer

Het "Zwin-groepje":

Julian Bodelier

Math Bouts

Jos Geraedts

Joost Geraets

Hermien Hendrikk

Els Henrichs

René Horsten

Astrid Janissen

Rianne Keijzer

Peter Keijzer

John Roemen

Anita van der Schuit

Sjoerd van der Schuit

Marjo Smeets

Meinse van der Velde

Rikie Verhagen

Lily Welters

waarnemingen planten Zwin weekend 2019

1 aardaker	24 munt
2 aardbeiklaver	25 rimpelroos
3 biestarwegras	26 rode klaver
4 blauwe zeedistel	27 rode ogentroost
5 boksdooorn	28 smeerwortel
6 dauwbraam	29 sneeuwbes
7 dubbelkelk	30 stekend longkruid
8 duindoorn	31 stinkende ballote
9 geel walstro	32 stinkende gouwe
10 gerande schijnspurrie	33 viltig kruiskruid
11 gewone melkdistel	34 waterpunge
12 grote klis	35 wolfspoot
13 guichelheil	36 zandhaver
14 heelblaadjes	37 zeeaster
15 heen	38 zeegroene rus
16 heggerank	39 zeekamille
17 gele hoornpapaver	40 zeekool
18 kaasjeskruid	41 zeekraal
19 kattendoorn	42 zeepkruid
20 klaproos	43 zeesla
21 klein schorrekruid	44 zeevenkel
22 kleverige reigersbek	45 zoutmelde
23 lamsoor	

waarnemingen vogels Zwin weekend 2019

1 Aalscholver	26 Heggenmus	51 Scholekster
2 Bergeend	27 Houtduif	52 Slobeend
3 Blauwe Reiger	28 Huismus	53 Sperwer
4 Boerenzwaluw	29 IJsvogel	54 Spreeuw
5 Bontbekplevier	30 Kauw	55 Steenloper
6 Bonte Strandloper	31 Kievit	56 Tapuit
7 Boomkruiper	32 Kleine Mantelmeeuw	57 Tjiftjaf
8 Boompieper	33 Kleine Zilverreiger	58 Torenavalk
9 Brandgans	34 Kokmeeuw	59 Tureluur
10 Bruine Kiekendief	35 Koolmees	60 Turkse Tortel
11 Buizerd	36 Krakeend	61 Vink
12 Dodaars	37 Lepelaar	62 Visdief
13 Drieteenstrandloper	38 Meerkoet	63 Waterhoen
14 Ekster	39 Merel	64 Wilde Eend
15 Fazant	40 Nijlgans	65 Winterkoning
16 Fuut	41 Oeverloper	66 Witgat
17 Gaai	42 Oeverpieper	67 Witte Kwikstaart
18 Graspieper	43 Ooievaar	68 Wulp
19 Grauwe Gans	44 Paapje	69 Zilvermeeuw
20 Groene Specht	45 Patrijs	70 Zwarte Kraai
21 Groenpootruiter	46 Pimpelmees	71 Zwarte Ruiters
22 Grote Bonte Specht	47 Putter	72 Zwarte Wouw
23 Grote Canadese Gans	48 Roodborst	73 Zwartkop
24 Grote Mantelmeeuw	49 Roodborsttapuit	
25 Grote Stern	50 Rosse Grutto	

Overige waarnemingen Zwin weekend 2019

vlinders:

icarusblauwtje
bont zandoogje
bruin zandoogje
atalanta
klein koolwitje
groot koolwitje

Wieren:

purperwier
plat darmwier
kleine zee eik
zeesla
blaaswier
klein heldergroen zeewier
rotswier
knotswier

Paddenstoelen:

gele druppelzwam
duinveldridder
duin franjehoed
zwavelzwam

diversen:

boomkikker
elzenvlag
mosgal
paardenanemoon